

Suçluluk psikolojisi; sorumluluklarından kaçıp kaytaran, hukuki ve ahlaki kurallara aykırı davranan, toplumda suçlanıp dışlanacak ve yüzünü kızartacak gizli yanlışlık ve yamukluklar yapan kişilerin;

- Bu suçlarsını örtmek gayretiyle güven verici bir tavır sergilemek
- Suni ve sahte bir mertlik ve sertlik göstermek
- Ayıbının sezilmesi ve açığının ortaya dökülmesi telaşıyla kızıp köpürmek
- İnsanların iyi niyetini, siyasi ve ticari hevesleri için istismar ve su istimal etmek üzere, haysiyet ve hassasiyet rolü üstlenmek isteyenlerin:

Çelişkili ve çetrefilli ruh halini, çirkin yüzlerinin deşifre edilmesi endişesini, muhataplarını horlamak ve karalamak suretiyle kendilerini temize çıkarma niyetini anlatan bir kavramdır. Yani "çiğ yiyenlerin karın ağrmasıdır".

Hatırlanırsa, Recep T. Erdoğan Davos'ta Siyonist İsrail'in terörist başı Simon Peres'e "suçluluk psikolojisiyle sesini yükseltiyorsun!" diye çıkmıştır. Bu yanlış ve yanıltıcı bir suçlamadır. Çünkü Simon Peres'in şımarık ve gururlu tavrı, "güçlü"lük ve "büyük"lük saplantısıdır. Yani tam bir şeytan ahlakıdır. Bütün Siyonist Yahudilerde, "kendilerini özel seçilmiş ve şereflendirilmiş efendi kavim", başkalarını ise "sömürülüp süründürülecek ve sırtına binilecek sürüler" görme sapkınlığı yaygındır.

Asıl "suçluluk psikolojisi" içinde olan, gizli ve kirli ilişkilerinin ortaya çıkması ve hıyanetleri karşılığı rüşvet verilmiş hükümet saltanatlarının yıkılması endişesiyle kıvranan sn. Başbakandır.

Evet, Simon Peres patron, kendileri sadece taşeron konumundadır.

Örneğin, Arz-ı Mev'ud merkezli büyük İsrail Projesi onların, BOP eş başbakanlığı sıfatı bunlarındır.

Halkına ve Hak davasına kazık atma karşılığı; "cesaret madalyası" takan Yahudi odaklarıdır. Siyonist şeytanlara verdiği "gizli" hizmet sözüyle bu madalyayı boynuna takan ve "Türkiye'de başbakanlık yapabilir" icazeti alan bu kahramanlardır.

Siyonist Yahudilerin "büyük"lük ve "güçlü"lük psikolojisini, işbirlikçi kişi ve kesimlerin ise "suçluluk psikolojisini", en güzel ve mükemmel biçimde anlatan Kuran'dır.

"(Kıskançlıkları ve nefsanî maksatları için Hz. Yusuf'u kuyuya atan kardeşleri) akşam üstü, ağlar bir vaziyette (ve mazluma acıyor ve sahipleniyor rolüyle) eve geldiler".

"Ey babamız, gerçek şu ki, biz (kırlara) gittik, (kendi aramızda oynuyor) yarışıyoruz. Yusuf'u ise yiyeceklerimizin (ve diğer malzemelerin) yanında (gözcü) bırakmıştık. Fakat (maalesef) O'nu kurt kapıp yemiş.. Ne var ki, biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin" demişlerdi.

"Ve (Hz. Yusuf'un) üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler (ve çok üzüntülü bir tavır sergilediler. O kurt elimize geçse parçalayacağız gibi sözler söylediler. Hz. Yakup ise) hayır, nefsiniz sizi yanıltıp (böyle çirkin ve zalim) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin düzüp uydurduğunuz (bu sahte senaryo ve tavırlara) karşı (kendisinden) yardım istenecek olan (yegâne sığınak ise elbette) Allah'tır" dedi". (Bak. Yusuf Suresi. Ayet: 16-17-18)

Evet, Hz. Yusuf'u kuyuya atan kardeşleri, suçluluk psikolojisi ve hıyanetlerinin anlaşılma endişesiyle:

- Çok üzülüyor görüntüsüyle, ağlayarak eve dönmeleri
- Hz. Yusuf'un gömleğine bir hayvan kanı sürmeleri
- Doğru söylediklerine dair yemin etmeleri
- Hz Yusuf'u kaçırıp parçaladıklarını söyledikleri "kurt" aleyhinde hakaret ve intikam içerikli

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

sözler söylemeleri, sahte kabadayılardan ve marazlı münafıkların ortak psikolojisini yansıtmaktadır.

Bu arada sormak lazım: Simon Peres'e Tevrat'ın "öldürmeyeceksin" sözlerini hatırlatan sn. Erdoğan; Muharref Tevrat'ın, Talmut ve Kabala'nın zalim, sapkın ve ahlaksız talimatlarını niye atlamıştı? Bu tipler, Kur'an-ı Kerimin işlerine gelmeyen ayetlerini de es geçmek ve gereksiz görmekle meşhurlardı.

İşte bunların başında patlayacak ayet:

"Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp ta, bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz?. Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası: aşağılık olmaktan (mutlaka rezil rüsva ve bayağı durumlara sokulmaktan) başkası değildir; kıyamet gününde ise, azabın en şiddetlisine uğrayacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan haberiz değildir.

İşte (Kutsal Kitabın kolayına geleni alıp zoruna gidene bırakan) bunlar, ahireti, (mili ve manevi değerlerini rüşvet) verip (karşılığında) dünya hayatını (makam ve menfaatini) satın alanlardır". (Bakara Suresi: Ayet 85-86)

Sadakallahül azim. Allah doğru söylemektedir ve sadece geçmişteki münafıkları değil, günümüzdeki sahtekârları da tarif etmektedir.

Hangisinin, suçluluk psikolojisi daha büyük; Peres'in mi, Erdoğan'ın mı?

Davos'taki Başbakanın ifade ettiği bazı cümlelerin psikolojik tahlili gerekmektedir. Başbakan "Sayın Peres, sesin yüksek çıkıyor. Biliyorum ki bu suçluluk psikolojisinden kaynaklanıyor" dedi.

Suçluluk psikolojisinin psikoloji sözlüğündeki karşılığı şudur: Kanunen veya dinen yasaklanan, ahlaki açıdan ayıplanan, kişisel standartlar veya toplumsal normları çiğneyen, tutum ve davranışlarının insan duygu ve düşüncesinde oluşturduğu pişmanlığa bağlı gerilim ve rahatsızlık

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

duyguların tamamıdır.

Suçluluk psikolojisinden bahsedebilmek için yapılan şeyin yanlış olduğuna inanmak gerekir. Yani düşünce ve davranış arasında tutarsızlık mevzu bahis olduğunda yaşanan pişmanlığın adıdır suçluluk psikolojisi. Eğer kişi içselleştirdiği bir değere aykırı davranıyorsa bu onu rahatsız edecektir. Ama eğer kişi yaptığı fiilin doğru olduğuna inanıyorsa herhangi bir suçluluk duygusu yaşamayacaktır. Gene benzer bir kavram olan suçluluk kuruntusu kişinin çevresinde gelişen yıkıcı veya yok edici olayların sebebi olarak kendi tutum, düşünce ve davranışlarını görmesi halidir. Örneğin doğal afetlerin kendini sorumlu tutmak gibi...

Genellikle cezalandırılacağına dair öngöründe bulunması eşlik edebilir. Bunlar sözlükte yazarların daha anlaşılır ifadeleridir. Aşağıda yazarlar ise sözlüklerde yazmayan tanımlamalardır.

İnsan psikolojisinde duygu ve düşünce en önemli olgulardır. Düşünce merkezi akıl, duygu merkezi ise kalptir. Beyin ettir, kalp yürek değil, ruhun ev sahibidir. Beşeri olan reel politik davranır, ilahi olan hikmeti arar. Akıl kalpteki kodlara göre zihinsel şablonlar oluşturur. İyiyi-kötüden, doğruyu-yanlıştan, güzeli-çirkinden, adaleti-zulümden, faydalıyı zararlıdan ayıran akıl, ayırması gerektiğine karar veren ise kalptir. Kalp tercihini yaptığından akıl hala diğerinde ısrar ediyorsa yaşanacak olan gerilim ve rahatsızlığın adı suçluluk psikolojisidir.

Suçluluk psikolojisine birçok örnek verilebilir. İlk suçluluk Hz. Adem'in cennette yasak meyveyi yemesiyle yaşadığı pişmanlık örneğidir. Biliyorum, birçoğumuzun hoşuna gitmeyecek bu yazacaklarım. Benim de kulağıma hoş gelmiyor. Ama sorumluluk sahibi her insan itidalli olmalıdır. Bunun için öncelikle hiçbir niyet okuması yapmadan yarım asırdır yapılmayanı yapıp tüm dünya vicdanının sesi olan başbakanımızı tebrik ediyor devamını ve gereğini heyecanla bekliyorum. Başbakanımızın onurlu tavrını seyrederken gözlerimin önünde gladyatör filminde Russel Crow'un (Maximus) arenadayken krala sırtını dönme sahnesi, zihnimde ise bir fermanla Avrupa'yı titreten padişahlarımız canlandı.

'Ben Türkiye Cumhuriyeti başbakanıyım, kiminle konuştuğunu herkes bilmeli' minvalindeki ifadelerse gene filmin peşi sıradaki sahneleri anımsattı. Film bir yöneticinin düşüşünü ve kölelikten liderliğe tekrar yükselişini konu alıyordu. Filmin güncel kahramanlığı da en çok Başbakanımıza yakışıyor. Tabi ki bu kulağıma hoş geliyor, gurur duyuyoruz, göğsümüz kabarıyor. Ancak görülmesi gereken en büyük gerçek Davos'taki krizden sonra Türkiye'ye ve Başbakanımıza biçilen önemli roller olduğudur.

Laik ve demokratik bir yönetime sahip olan çoğunluğunu Müslümanların oluşturduğu ülke Türkiye Cumhuriyeti ve BOP eşbaşkanı Başbakan, İsrail'e kızsda da varlığına saygı duyan, İsrail'in eski defterleri açmaya niyeti olmayan, İsrail'in kaygılarını yatıştıran, İslam dünyasının liderliği İran'a ve Ahmedinejat'a bırakmayan... Bu tuzakları da göstererek tüm insanlık için bu yeni rolün hayırlar getirmesini temenni ediyoruz. Konumuz bu olmadığı için bu tahlilleri başkalarına bırakalım.

Gelelim Gazze soykırımı esnasında başbakanımıza ifade edilen eylem planlarındaki "ödül iadesi, Konya'daki üssün kapatılması, elçiliğin lağvı, BOP'tan istifa, İsrail'e nota, Lahey'e başvuru vb..." taleplerin dile getirilmesinden sonra başbakanımızın cevaplarına: "Bekâra karı boşamak kolaydır. Bakkal dükkânı işletmiyoruz". Ve oradan Davos'a geçelim. Çok kısa süre de iki farklı uç. Büyük bir tutarsızlık... Sonuçtan hepimiz memnunuz peki ya süreçten? Süreci doğru tahlil etmek gerektiği kanaatindeyim.

Daha düne kadar reel politik, stratejik ortaklık, savunma işbirliği anlaşması gibi kalkanların arkasına sığınarak halkın taleplerine bakkal dükkânı işletmiyoruz, bekâra karı boşamak kolaydır cevabını veren başbakanımız ne oldu da Davos'ta patladı, birden reel politikayı unuttu, stratejik ortaklığı gözü görmedi, BOP eş başkanlığını rafa kaldırdı?16 [\[1\]](#)

AKP'li Kınıkıoğlu: İsrail'le ortaklığa çok özel bir değer verdiklerini" açıklamıştı

TBMM Dışişleri Komisyonu Sözcüsü, AKP Çankırı milletvekili Suat Kınıkıoğlu, Gazze'deki savaşa itirazına rağmen Türkiye'nin, İsrail ile ortaklığına değer verdiğini ve iki ülkenin de halkına yıllardır fayda sağlayan bu "özel ilişkinin" sürmesini istediğini açıklamıştı.

ABD'de yayımlanan The Washington Post Gazetesi'nin internet sayfasında, AKP'li Suat Kınıkıoğlu imzasıyla ve "Türkiye'yi yanlış okumak" başlığı ile "okuyucu mektubu" yer almıştı.

Kınıkıoğlu, gazetenin Washington Enstitüsünün Türkiye uzmanı Soner Çağaptay'ın, Türkiye Batı'ya Yüz çeviriyor" başlığı ile yayınladığı makalesinin, "Türkiye'nin Batı'ya sırtını dönmesine kanıt olarak gösterilmek üzere yerleştirilmiş çok yanıltıcı bilgiler içerdiğini" bundan rahatsızlığını

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

vurgulamıştı.

Artistlik burada bitmiştir...

Faizi dünyanın gerçeği, Siyonist patronları insanlığın efendisi kabul edenler, başka bir söylem bulamadığından ucuz kahramanlık gösterilerine sığınmaktadır. Türkiye'nin dünyadaki imajı açısından güçlü bir açılım isteyenlerin bu laflara karnı toktur. Çünkü onlar bu vahşete karşı Türk halkının ortak refleksi ile dünya kamuoyuna Çağlayan'da yüksek sesle haykırmışlar, İslam dünyasının uyanışına ve bir nebze kendine gelmesine D-8 ile zemin hazırlamışlardır.

Son on yıldır sandalye hırısından bunları görmemiş olanlar, meydanı boş zannederek eski günlerindeki kırık plaklara sarılmışlardır. Kamuoyunun daha da bilinçlenmesi ve yıllardır kimler tarafından yönlendiriliyor olmasının engellenmesine yönelik bir şovdur bu. Şükürler olsun ki; sihirbazların sihri nasıl Musa'yı etkilemedi ise, bizi de bu şovun sihri etkilememiştir. Çünkü biz elimizdeki asanın farkındayız ve pek yakında onu sahaya bırakacağız.

Demokratik ülkelerin halklarının insani refleksleri, konuşan politikacı kolaycılığında değil, basiretli siyaset ekseninde gelişecektir. Dik duruş, bacak bacak üstüne atma ile değil, borç almayarak gösterilir. Türk halkının devletine olan saygısını ve güvenini artıran bir fotoğraf görmek isteyenler 1997 ekonomi grafiklerine bakabilirler.

"Kral çıplak" diyenler, gömleklerini çıkardıklarını unuttular galiba? Fas'tan Filipinlere kadar tüm Müslümanlar bu tavrı alkışlamak isteseler de, bu açıklamayı yapanın BOP eş başkanı olduğunu biliyorlar. Filistin edebiyatı çekmek yerine, Venezuela başbakanı gibi de yapabilirdi. Sahi Davos'ta Venezuela başbakanı niye yoktu!

Başbakana sahip çıkmak ve attığı adımda yalnız olmadığını hissettirmek isteyenler, onu havalimanında karşıladıktan sonra Topkapı Sarayı'na kadar beraber yürümeliydiler! Sonra başbakan, bismillah diyerek kılıcı eline almalı ve bu konuşmayı oy kaygısıyla yapmadığını göstermeliydi. Olan bitene kayıtsız kalmayarak, Türkiye'nin her an bir adım atma endişesi taşıyanları o zaman korkutmayı bir nebze başarabilirdik.

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

Kamuoyu araştırmalarına itibar eden ve sık sık araştırma yapanlar kamuoyunun desteğinin kime kaydığını algıladı ve pervasızca davrandı. 2002'deki gibi alttan alta beraberiz rolünü oynadı. Ama bu sefer tutmadı, çünkü artistlik burada bitmiştir. Timsah gözyaşını diğerlerinden ayırmanın adı basirettir. Milletimizin kendine gelmesini ve ayak bağlarını çözerek yoluna emin adımlarla devam etmesini istemek, basiretli siyasetle olacaktır. Basiretli siyasetin adresi ise hiçbir zaman laf yapanların yeri olmamıştır. Çünkü lafla peynir gemisi yürümez.17 [\[2\]](#)

Şaşırtmayan telaş!

Evet, bir bakıma Davos'ta İsrail putu kırılmıştır. Kendisini dünyanın efendisi görenlerin maskesi düşürülmüş, vahşi suratları ortaya çıkarılmıştır.

"Kralın çıplak olduğu" yüksek sesle açıklanmıştır.

Türkiye'nin gücünü yansıtmıştır.

Türkiye'nin İsrail'e değil, İsrail'in Türkiye'ye muhtaç olduğu anlaşılmıştır.

"Ya Türkiye bizden uzaklaşır, anlaşmaları bozarsa" endişesine kapılmışlardır.

Bu yüzden İsrail Cumhurbaşkanı başta olmak üzere üst düzey Siyonist yetkililer, üst üste Türkiye'ye alttan alır vaziyette açıklamalar yapmışlardır.

Ardından Türkiye'deki İsrail muhipleri sahneye çıkmıştır:

Başbakana "tamam, söyledin anladık fakata sakın ha! Daha ileriye gitme, yoksa..." biçiminde üstü kapalı tehdit dolu uyarılara başlanmıştır.

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

Mehmet Ali Birand 31 Ocak tarihli makalesinde, "Başbakan ne yapacak? Anahtar, şu iki sorunun yanıtlarına bağlı:

1-Peres ile arasındaki tartışmayı Davos'ta mı bırakacak, yoksa sürdürecektir mi?

2-Sözlü tartışma ile mi yetinecek, yoksa İsrail ile ilişkileri askıya alarak, işbirliği anlaşmalarını bozmaya götürecektir mi?

Eğer önümüzdeki orta ve uzun vadede, bu iki soruya da EVET yanıtı çıkarsa o zaman faturanın ağır olabileceği ve bunun da Erdoğan'a ödetilebileceğini söyleyebiliriz" ikazını yapmıştır.

Mr. Birand, İslam dünyasında Türkiye'ye karşı oluşan sevgi selini bahane ederek "Allah Erdoğan'ı Nasır'lıktan korusun" başlıklı yazısında, aynı endişe ve tehditlerini tekrarlamıştır:

Diyor ki: "Eğer Başbakan'ın gerçek niyeti İsrail'e bir mesaj vermek idiyse, bu mesaj çok açık ve en üst düzeyde verildi. Adresine vardı ve gereken etkiyi de yaptı. Bundan sonra eğer gerçek niyet mesaj vermenin ötesinde başka bir şey değilse-sakinleşmekte ve uzun vadeli çıkarlarımızı düşünerek adımlar atmakta yarar var. Orta Doğu'nun kaygan zemininde Nasır'cılık oyunu oynamanın tehlikeleri çok büyüktür."

Mehmed Ali Birand telaşa kapılan o gürühten sadece biri...

Medya mensuplarının yanı sıra başta Onur Öymen olmak üzere, Özden Sanberk, İlder Türkmen, İnal Batu gibi eski diplomatlar da aynı doğrultuda açıklamalar patlatmışlardır.

Hep bir ağızdan: "Türkiye, bunun bedelini ağır ödeyecek, faturası ağır kesilecek, Türkiye, Ortadoğu'daki gücünü kaybedecek" nakaratı tekrarlamıştır tekrarlıyorlar yapmışlardır.

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

Peki, sonra ne oldu?

BM Genel Sekreteri Ban Ki-Moon, Davos'ta yaşanan kriz nedeniyle dün Başbakan Tayyip Erdoğan'ı arayarak, "Haksız ve adaletsiz bir yönetimle kendinizi ifade etmenize izin verilmedi. Ancak daha önemli konu şudur. Ortadoğu'nun çok meşakkatli ve sıkıntılı bir süreçten geçtiğini biliyorsunuz. Bu bölgenin, liderliğinize, arabuluculuk misyonunuza, inisiyatif kullanmanıza ihtiyacı var" buyurmuşlardı.18 [3]

Yani "Sn. Erdoğan, ABD ve İsrail'in, Asya ve Afrika'da ve özellikle İslam coğrafyasına yönelik, yeni taşeronluk rolünüzü, rahat oynayabilmek için tertiplenen Davos senaryosu başarıyla sonuçlandırılmıştır. Büyük Ortadoğu Projesi için, size ihtiyaç vardır."

İsrail'e toz kondurmayan Yahudiler...

Bu ülkede hiç kimseyi dininden dolayı aşağılayamayız. Hatta katı laikçilik uygulamaları sebebiyle Hıristiyan ve Museviler kendi dinlerini Müslümanlardan daha da özgür yaşama hakkına sahiptirler dersek abartmış olmayız!

Ancak, Siyonizm ve anti semitizm kavramlarını birbirinden kesin ayırmalıyız. Bizim tepkimiz İsrail devletinin uyguladığı politikalaradır. Yahudiliğe karşı değil siyonizme karşıdır. Filistinlilere kendi toprakları üzerinde çektiği acı ve ıstıraba, onları topyekûn yok etmeye çalışan bop tuzağıdır.

İnsanımızın Türkiye'deki Yahudilerden İsrail'in insanlık dışı politikalarına karşı seslerini çıkarmalarını istemelerini ırkçılık olarak değerlendirmek yanlıştır.

Yahudiler bütün dünyada kendilerine yönelik en ufak bir gelişmeyi anti semitizm olarak yaftalarken Filistin'deki Siyonist soykırımı karşı sessiz kalmayı nasıl içlerine sindirebiliyorlar acaba?

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

Müsaade edin de bu soruyu soralım. Bu sorudan da anti semitist işaretler alıyorsanız, Filistinlileri hiç insan yerine koymadığınız anlaşılacaktır.

İsrail savunmasız Müslümanlara fosfor bombalarıyla saldırırken bunun adı ırkçılık olmuyor da, Türkiyeli Yahudilere İsrail'e niye ses çıkarmıyorsunuz? demek anti semitizm sayılıyorsa bu hem siyonizmin suç ortaklığıdır, hem çifte standart ve sahtekârlıktır.

Dünyayı sarsan krizler, Yahudi Soros gibilerin kehaneti miydi, yoksa Siyonist sömürü sermayesinin bir projesi miydi?

Bu yıl da Davos'ta global siyasete ve ekonomiye yön veren isimler bir araya gelmişlerdi. Bu yılın Davos'unun geçen yıllara oranla sönük geçeceği, ekonomik krizin vurduğu Amerikan, Avrupa ve Uzakdoğu bankacılarından ve şirket yöneticilerinden bazılarının Davos'a gelemeyecekleri söylenmekteydi.

İnternete girip, geçen yılın Davos'unda kimlerin geleceğe dönük olarak neler söylediklerine baktığımızda çarpıcı bir sonuç karşımıza gelmişti:

George Soros, 2008 Davos'unda yaptığı konuşmada, geleceği eksiksiz görmüş ve kehaneti gerçekleşmişti.

Soros, "Dünya ekonomileri son 60 yılın en büyük ekonomik krize girmek üzeredir. Hükümetler müdahale etmediği takdirde, bankaların ve finansman kurumlarının kendilerini toparlamaları mümkün değildir. Merkez bankaları durumu düzeltecek güçlerini yitirmiştir."

Soros Amerikan siyasetinin geleceği üzerinde konuşurken de, "Başkanlık yarışı ya Bayan Clinton'un ya da Obama'nın zaferi ile sonuçlanacak. Ama radikal bir değişim için Obama'nın başkan olmasını beklemeliyiz" diye eklemiş ve dedikleri gerçekleşmişti.

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

Soros'un uyarıları geçen yılın sonbaharına kadar kimseyi etkilememiş.

Ne zaman ki dev finansman kuruluşları iflas etmeye başlamış, ondan sonra Amerikan ve Avrupa hükümetleri, büyük rakamlı kamu fonları ile piyasaya destek vermişlerdi.

Nuray Mert'in sorusu anlamlıydı: Tayyipli Türkiye nereye sürükleniyor?

Erdoğan ve AKP'nin siyasi yolculuğunun, kararlılık ibaresi olarak çok tutan sloganı: "Bu şarkı burada bitmez!", artık iyiden iyiye "Bu kavga burada bitmez!"e dönmüş vaziyettedir.

Aslında, mesele sadece AKP'nin mevcut üslubu ve siyaseti de değildir. Seksen beş yılın tüm kavgalarının kesiştiği bu noktaya nerelerden geldiği, bu tabloda, kime ne kadar sorumluluk payı biçilebileceği, ayrıca ve uzun uzun tartışılabilir.

Ancak, geldiğimiz noktada, artık bir "yönetilebilirlik krizi" yaşandığını teslim etmek gerekir. Herkesin aynı kafada olması beklenen, buna zorlanan, "azami birlik-beraberlik" sağlanmaya zorlanan sistemler otoriter, dayatmacı rejimlerdir.

Azami birliğin bedeli, asgari özgürlüklerdir.

1908'de İkinci Meşrutiyet'in ilanını, "Artık hürriyet geldi, her isteyen istediğini yapar" diye anlamış, ortaya çıkan kargaşa ortamından, önce zabıta tedbirleriyle kurtulmuş, sonra hızla İttihat ve Terakki otoriterliğine savrulmuş bir toplumuz, gerisi de malum.

Sonra, çok partili hayata geçiş döneminde "demokrasi"yi benzer bir şekilde anlayıp, önce Demokrat Parti sultası, sonra askeri darbeye karşılaşmış bir toplumuz.

Mutlaka olduğumuz yerde saymıyoruz, ama ne yazık ki benzer eşiklere dayandığımızda, benzer

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

savruluşlar yaşıyoruz.

Toplumsal uzlaşından bunca uzaklaşan, kavgaların temel kurumlara bulaştığı, ortalığın toz dumandan görülmediği bir ülkede, ufukta gözüken tek şey; "daha da kaygı duyulacak gelişmelerdir".

Bazıları demokrasiyi "darbesizlik özlemi"ne indirgemiş vaziyettedir.

Bir ülkede olabilecek yegâne ve tek kötü şey askeri darbe değildir, aynı şekilde "darbesizlik hali" tek başına demokrasi demek değildir.

O nedenle darbe olasılığının veya ortamının olmamasına çok güvenmeyelim. Durumu biraz ciddiye alalım.

Şu anda, o kadar çok kavga birbirinin içine girmiş vaziyette ki, yeniden ve nereden başlanır bilemiyorum.

Ancak, her şeyden önce, AKP iktidarının, kâh durumu hafife almak, kâh "Bu kavga burada bitmez" üslubu arasında gidip gelen tavrından vazgeçmesi gerekiyor.

Diğer taraftan, "büyük bir uzlaşmayla, büyük bir ayrışmanın" merkezinde olan, başörtüsü yasağı utancının son bulması gerektiğini düşünüyorum. Düşünüyorum düşünmesine de, ufukta böyle bir işaret de görmüyorum.

Mustafa Özcan'ın "Baş döndürücü tarihi değişim" başlığı anlamlıydı

Tarih bir patlama hali yaşıyor. Yüzlerce yıldır birikmiş sorunlar veya irinler patlıyor ve bir şekilde çözüm yoluna giriyor ya da tarih bağırsaklarını temizliyor. Alışkanlıklar ve gelenekler yıkılıyor ve

Yazar Abdullah AKGÜL
04 Mart 2009

olmaz denilen işler oluyor. Dünya büyük bir çalkalanma halinde. Sözgelimi, Washington Times gazetesinde yazan kimi yazarlar 233 yıllık Amerikan tarihinde böyle bir değişme görülmediğini ve bir siyahın başkanlığa seçildiğini söylüyorlar. Bu yazarlara göre, bugün yaşananlar, Fransız Devrimi'nin gerçekleştiği 1789 yılından beri en köklü değişimler oluyor. Eski yapılar çatırdıyor velakin göz yanılması yüzünden Mevlana'nın dediği gibi nehir kıyısından bakanlara hareketsiz ve durağan gözüküyor. Halbuki tarih nehrinin "debisi"19 [4] çağların en büyük yoğunluğunu yaşıyor. Nehrin hareket ettiğini, üzerindeki çer çöpün hareketinden değil; büyük baş hayvanların ölümlerinin veya köklerinden sökülmüş ağaçların sürüklenmesinden anlaşılabilir! Bu açıdan göz yanılmalarını kanıksamış insanlara göre nehir hareket etmiyor. İmam-ı Gazali'nin ilk ortaya koyduğu gibi, "vücut, şartlı reflekse alışmış" bir kere. Halbuki tarih değişiyor. 80 yıldır Ortadoğu'da da yaprak kımıldamıyordu. İlk kez Gazze olayları domino taşlarını harekete geçirdi ve şimdi domino taşları ileriye doğru seyir halinde. 1992 sonrasında Batılılar Cezayir üzerinden bölgede bir domino etkisinin yaşanmaması için, oradaki hareketi bir şekilde boğdular veya buna katkıda bulundular. Lakin bu defa Gazze'de kendi elleriyle domino taşlarını harekete geçirdiler. Bu itibarla, 80 yıldır yerlerinden oynamayan taşlar harekete geçti ve köhne yapıları zorlamaya başladı. Türkiye'de Ergenekon'la birlikte bazı yapı taşları nasıl çözülmeye başladıysa Gazze olaylarıyla birlikte de Ortadoğu'da tarih nehri durduğu yerden yeniden harekete geçti. Veya nehrin akışı ansızın hızlandı.

Ürdünlü gazeteci Hammadeh Faraneh; "bugün Araplar arasında Türk imajının Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra ilk kez pozitif hale geldiğini ve tarihte hiç olmadığı kadar düzeldiğini" söylüyor. Kimileri bunu eksen kayması ve Türkiye'nin Batı'dan uzaklaşması olarak takdim ediyor. Acaba öyle mi? Aslında Türkiye ait olduğu yere geri dönüyor. Ortadoğu ile ilişkileri geliştirmek şarka avdet etmekse; ABD, Irak'ı işgal ederek nereye dönmüştür? Veya Yahudiler 2-3 bin sene sonra 'ata ecdat diyarı' dedikleri Filistin'e dönerek nereye gelmişlerdir? Dolayısıyla Türkiye'nin Batı'dan yüzünü Ortadoğu'ya dönmesi tabii bir seyirdir ve buna olumsuz bir imaj yüklemek mugalatadır. Zaten Batı içinde asaleten Türkiye'ye yer yoktur. Türkiye'ye, üvey evlat ve devşirme olarak ve tehlikeli bir varlık gibi bakarlar. İsrail'in en temel politikası Türkiye'yi Ortadoğu'dan uzak tutmaktır. Dolayısıyla Türklerle Arapların yekpare olmaları onlar açısından tasavvuru kabil olmayan bir gücü ve tehlikeyi açığa çıkarır. "İsrailin Batı'ya giden Türkiye'nin önünü keserek onu cezalandırma" gibi ifadeler gerçeği yansıtmıyor. Aksine bu yönde destekleme değil de köstekleme imalarının şantajdan başka bir anlamı olamaz. Zira Batı ile bütünleşmek Türkiye'nin projesi değil bir zamanlar Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın ifade ettiği gibi, İsrail'in projesidir. Eski Alman başbakanlarından Helmut Schmidt Türkiye'nin Avrupa Birliği üyesi olması tezinin Amerikan tezi olduğunu ifade etmiştir. Şimon Peres'in bu yönde açık desteği de bunun aynı zamanda bir İsrail projesi olduğunu gösterir.

Soner Çağaptay'a göre, "Türkiye yüzünü Batı'dan doğuya döndürmektedir ve bu yüzyıllardır kurulu yapıları aşındırmaya ve değiştirmeye adaydır. İlk defa Gazze olaylarından sonra 1492 yılından beri Türkiye'de mukim Yahudilerin konumları sarsılmaya başlamıştır. 1492 tarihinden

Yazar Abdullah AKGÜL

04 Mart 2009

beri Türk-Yahudi ilişkilerinde bu kadar kapsamlı ve muazzam bir değişme olmamıştır. Çağaptay'ın yazdıkları tespitten ziyade kışkırtma kapsamına girmemektedir. Lakin yine de bu verilen tarihlerde gerçeklik payı da yok değildir."20 [5]

[1] Ömer Akgül / Milli Gazete

[2] İbrahim Veli / Milli Gazete

[3] Hüseyin Altınalan / Milli Gazete

[4] Akışkanlık ve taşkınlık oranı

[5] 06.02.2009 / Milli Gazete